

## ROZPORZĄDZENIE Nr 3

### WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

z dnia 13 lutego 2007r.

#### w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 oraz z 2005 r. Nr 113 poz. 954 i Nr 130 poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej "Obszarem" obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Obszar o całkowitej powierzchni 148409,1 ha położony jest na terenie gmin: Błonie, Brochów, Brwinów, Celestynów, Czosnów, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Halinów, Jabłonna, Józefów, Kampinos, Karczew, Kobyłka, Konstancin – Jeziorna, Leoncin, Leszno, Lesznowola, Łomianki, Marki, Michałowice, Milanówek, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy Dwór Mazowiecki, Otwock, Ożarów Mazowiecki, Piaseczno, Podkowa Leśna, Pomiechówek, Prażmów, Pruszków, Radzymin, Raszyn, Serock, Stare Babice, Sulejówek, Tarczyn, Wiązowna, Wieliszew, Wołomin, Zakroczym, Ząbki, Zielonka, w powiatach: grodziskim, legionowskim, nowodworskim, otwockim, piaseczyńskim, pruszkowskim, sochaczewskim, warszawskim zachodnim i wołomińskim oraz m. st. Warszawa w dzielnicach: Bemowo, Białołęka, Bielany, Mokotów, Praga Północ, Praga Południe, Rembertów, Śródmieście, Ursynów, Wawer, Wilanów, Wesoła.

3. Opis przebiegu granicy Obszaru dla gmin: Brwinów, Celestynów, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Halinów, Jabłonna, Józefów, Kobyłka, Konstancin – Jeziorna, Leoncin, Leszno, Lesznowola, Marki, Michałowice, Milanówek, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy Dwór Mazowiecki, Otwock, Ożarów Mazowiecki, Piaseczno, Podkowa Leśna, Pomiechówek, Prażmów, Pruszków, Radzymin, Raszyn, Serock, Stare Babice, Sulejówek, Tarczyn, Wiązowna, Wieliszew, Wołomin, Zakroczym, Ząbki i m. st. Warszawa w dzielnicach: Bemowo, Białołęka, Bielany, Rembertów, Ursynów, Wawer, Wilanów określają odpowiednio załączniki nr 1-43 do rozporządzenia.

4. Przebieg granicy Obszaru dla gmin: Błonie, Brochów, Czosnów, Kampinos, Karczew, Łomianki, Zielonka i w m. st. Warszawa w dzielnicach: Mokotów, Praga Północ, Praga Południe, Śródmieście, Wesoła określają mapy w skali 1 : 25 000, stanowiące odpowiednio załączniki nr 44-55 do rozporządzenia.

§ 2. Na terenie Obszaru, mając na uwadze zróżnicowanie jego walorów przyrodniczych i krajobrazowych, wyróżnia się następujące strefy:

- 1) strefę szczególnej ochrony ekologicznej obejmującą tereny, które decydują o potencjale biotycznym obszarów oraz o istotnym znaczeniu dla migracji zwierząt, roślin i grzybów;
- 2) strefę ochrony urbanistycznej obejmującej wybrane tereny miast i wsi oraz grunty o wzmószonym naporze urbanizacyjnym, posiadające szczególne wartości przyrodnicze;

- 3) strefę „zwykłą” obejmującą pozostałe tereny.

§ 3. Na terenie Obszaru wprowadza się następujące ustalenia dotyczące:

1) czynnej ochrony ekosystemów leśnych :

- a) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych poprzez niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania,
  - b) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku, na obszarach, gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie,
  - c) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych, tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków,
  - d) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu,
  - e) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych, na obszarze, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe , sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków,
  - f) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych: w borach bagiennych, olsach i łągach, budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach,
  - g) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych, niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji,
  - h) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod,
  - i) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, z wyjątkiem zalecenia ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu,
  - j) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę,
  - k) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego,
  - l) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych,
  - m) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem,
  - n) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych;
- 2) czynnej ochrony ekosystemów lądowych:

- a) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów,
  - b) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych, propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową oraz zalecanie ochrony i hodowli lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego,
  - c) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne, niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych, propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych,
  - d) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, w szczególności ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnianie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych stogów siana na ich obrzeżach do końca lata,
  - e) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi,
  - f) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych,
  - g) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych,
  - h) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar,
  - i) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków,
  - j) eliminowanie nielegalnego eksploatacji surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobowiskowych - w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną zalecane jest podejmowanie działań ochronnych w celu ich zachowania,
  - k) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów ważnych do zachowania w postaci rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych, opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnym ekosystemami lądowymi,
  - l) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych,
  - m) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych,
  - n) melioracje nawadniające, zalecane w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych;
- 3) czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- a) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi,
- b) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią - w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu,
- c) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej,
- d) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej,
- e) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach wodnych na obszarach międzywala - zalecane jest stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów,
- f) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi,
- g) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony,
- h) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni,
- i) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach, poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących,
- j) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej, utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych,
- k) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach omnych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn,
- l) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych,
- m) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi,
- n) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą,
- o) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu, w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych, w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej,
- p) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w

myśl przepisów o rybnictwie śródlądowym, gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód,

- r) utrzymanie i otwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków; w razie możliwości wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

**§ 4. 1.** W strefie szczególnej ochrony ekologicznej Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 i Nr 170, poz. 1217);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

3. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, 4, nie dotyczą ustaleń wynikających z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

**§ 5. 1.** W strefie ochrony urbanistycznej Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska ;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, 4, nie dotyczą ustaleń wynikających z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

**§ 6. 1.** W strefie zwykłej Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony Środowiska;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska.

4. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 4, nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nie przekraczającej 2 ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20 000m<sup>3</sup>, jeżeli działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych – zgodnie z ustawą z dnia z 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) oraz zgodnie z ustaleniami wynikającymi z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

**§ 7.** Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

**§ 8.** Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, na terenie których położony jest Obszar.

**§ 9.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego<sup>1)</sup>.

*Wojewoda Mazowiecki*

<sup>1)</sup> Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz.Urz.Woj.Warsz. Nr 43 poz. 149 oraz Dz. Urz. Woj. Maz. z 1999 r. Nr 10, poz. 92, z 2000 r. Nr 93, poz. 911, z 2001 r. Nr 161, poz. 2363, z 2002 r. Nr 188, poz. 4306, z 2003 r. Nr 38, poz. 1053 i Nr 47, poz. 1281), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 oraz z 2005 r. Nr 113 poz. 954 i Nr 130 poz. 1087) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym że na podstawie art. 153 tejże ustawy obszary chronionego krajobrazu utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy stały się obszarami chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy, przy czym właściwość Wojewody Mazowieckiego do wydania niniejszego rozporządzenia wynika z art.106 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 17, poz. 228, Nr 19, poz. 239, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1312 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1084, Nr 111, poz. 1194 i Nr 145, poz. 1623).

**ROZPORZĄDZENIE Nr 68  
WOJEWODY MAZOWIECKIEGO**

**z dnia 23 czerwca 2005 r.**

**w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu  
położonego na terenie powiatów garwolińskiego, mińskiego i otwockiego**

*Na podstawie art.23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880) zarządza się, co następuje:*

**§ 1.**

1. Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej "Obszarem" obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.
2. Obszar o całkowitej powierzchni 70070,0ha położony jest na terenie powiatów garwolińskiego, mińskiego i otwockiego w gminach: Garwolin, Łaskarzew, Maciejowice, Parysów, Pilawa, Sobolew, Wilga, Siennica, Kołbiel, Osieck, Sobienie Jeziory.
3. Opis przebiegu granicy Obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

**§ 2.**

1. Na terenie obszaru, o którym mowa w § 1 wprowadza się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych, wodnych i lądowych.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:
  - 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
  - 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
  - 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
  - 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
  - 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
  - 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
  - 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw

- napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
  - 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
  - 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
  - 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
  - 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
  - 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
  - 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
  - 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.
3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych obejmują:
- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
  - 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
  - 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
  - 4) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnianie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych stogów siana na ich obrzeżach do końca lata;
  - 5) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
  - 6) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
  - 7) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;

- 8) zachowanie zbiorowisk wydmowych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
  - 9) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
  - 10) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
  - 11) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów ważnych do zachowania w postaci rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych; opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnym ekosystemami lądowymi;
  - 12) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
  - 13) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
  - 14) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.
4. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:
- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
  - 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
  - 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
  - 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
  - 5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach wodnych na obszarach międzywala; zalecane jest stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów;
  - 6) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
  - 7) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
  - 8) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
  - 9) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;

- 10) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 11) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 12) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych;
- 13) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 14) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 15) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 16) rozpoznanie oraz ewentualną przebudowę struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód;
- 17) utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków; w razie możliwości wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

### § 3.

#### 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy :

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.<sup>1)</sup>);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 4, nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nie przekraczającej 2ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20 000m<sup>3</sup>, a działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych – zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 z późn. zm.<sup>2)</sup>).

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

#### § 4.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

#### § 5.

Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, na terenie których położony jest Obszar.

#### § 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego<sup>3)</sup>.

*Wojewoda Mazowiecki*

<sup>1)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784.

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726, Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000r. Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055, z 2003r. Nr 223, poz. 2219 oraz z 2004r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.

<sup>3)</sup> Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone Rozporządzeniem Nr 63 Wojewody Mazowieckiego z dnia 24 lipca 2002r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu (Dz.Urz.Woj.Maz. Nr 212, poz.5297, z 2003r. Nr 136, poz. 3379, Nr 172, poz. 4212 i Nr 252, poz.6633), które w części dotyczącej Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy, przy czym właściwość Wojewody Mazowieckiego do wydania niniejszego rozporządzenia wynika z art.106 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 17, poz. 228, Nr 19, poz. 239, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1312 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1084, Nr 111, poz. 1194 i Nr 145, poz. 1623).

-----Podział strony-----  
Załącznik do rozporządzenia Nr 68  
Wojewody Mazowieckiego  
z dnia 23 czerwca 2005 r.

### **Opis granic Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (NWOChK)**

Granica NWOChK wynosi 203,3km i przebiega następująco: 4,2km od granicy między gminą Wiązowna, a gminą Kołbiel na wschód drogami przez wsie Dobrzyniec i Rudzienko do szosy Mińsk Mazowiecki-Kołbiel, 3,7km wzdłuż szosy na południe do wsi Rudno i na wschód 17,4km drogami przez wsie: Kolonia Władzin, Kośminy, Kol.Lasomin, Dłużew, Wólkę Dłużewską, Starogród, Wolę Starogrodzką do wsi Żelazna, 13,5km od wsi Żelazna brzegiem łąk na zachód do skraju lasu na południe do drogi leśnej i skrajem lasu do linii kolejowej. Dalej 0,8km na zachód drogą do wsi Jaźwiny, potem 0,6km na południe przez pola do skraju lasu i dalej skrajem lasu do linii kolejowej. 16,5km wzdłuż linii kolejowej na południe do granicy miasta Łaskarzewa omijając po zachodniej stronie zabudowania wsi Wola Rębkowska i OSM Garwolin w Woli Rębkowskiej. Następnie 12,4km wzdłuż zachodniej granicy Łaskarzewa do wsi Celinów, 0,9km od wsi Celinów drogą na południe i dalej granicą gminy Maciejowice przez las do m.Teofilów, następnie 4,2km drogami w kierunku wsi Oronne, na wschód przez wieś Godzisz i Kobusy do granicy gminy Sobolew, 11,6km granicą gminy Maciejowice i gminy Trojanów na południe do koryta rzeki Wisły przy wsi Wróble Wargocin, 56,5km korytem Wisły na północ do wsi Kosumce, 8,5km od koryta Wisły na północ i wschód granicą gminy Sobienie Jeziory do wsi Warszówka, 17,9km przez wieś Warszówka, dalej na wschód drogą polną, za wsią Pogorzela 1,5km skrajem lasu na północ i 500m drogą polną do linii kolejowej i tą linią na wschód do drogi prowadzącej do wsi Augustówka, 6,7km od linii kolejowej drogą polną na północny - wschód do linii kolejowej i wzdłuż tej linii do wsi Zabieżka, 7,6km drogami polnymi na północ przez wsie

Kąty i Człkówka do wsi Stara Wieś, 4,4km wzdłuż drogi Nr 17 Warszawa- Lublin do wsi Ostrowik, 8,7km granicą gminy Kołbiel, od wsi Ostrowik na północny wschód do wsi Dobrzyniec Wielki.



Lubel.06.69.1289

**ROZPORZĄDZENIE Nr 51  
WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 28 lutego 2006 r.

**w sprawie Pawłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.**

(Lublin, dnia 4 kwietnia 2006 r.)

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz.880, z późn. zm.<sup>1)</sup>) zarządza się, co następuje:

**§ 1.** Pawłowski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej Obszarem obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Pawłowski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje teren o powierzchni 8.000 ha i położony jest w powiecie krasnostawskim, na terenie gminy Łopiennik Górny; w powiecie chełmskim, na terenie gmin: Siedliszcze, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny i miasta Rejowiec Fabryczny.

**§ 2.** Nadzór nad Obszarem sprawuje Dyrektor Zarządu Chełmskich Parków Krajobrazowych w Chełmie.

**§ 3.** Opis granic Obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

**§ 4.** Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów Obszaru:

- 1) tworzenie i ochrona korytarzy ekologicznych, umożliwiających migrację gatunków;
- 2) ochrona specyficznych cech krajobrazu Polesia Wołyńskiego, doliny Wieprza i jego dopływów, w tym meandrów rzeki, starorzeczy, naturalnych form rzeźby terenu, otwartego charakteru torfowisk, łąk i muraw ciepłolubnych;
- 3) zachowanie oraz poprawa stosunków wodnych poprzez ograniczanie nadmiernego odpływu wód, gospodarowanie zasobami wodnymi w sposób uwzględniający potrzeby ekosystemów wodnych i wodno-błotnych, zachowanie naturalnego charakteru rzek, cieków wodnych, zbiorników wodnych i starorzeczy, ochronę funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych, zachowanie lub przywracanie dobrego stanu ekologicznego wód;
- 4) zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, głównie poprzez zachowanie lub przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin, zwierząt lub grzybów;
- 5) ochrona łąk i pastwisk przed sukcesją naturalną oraz odtwarzanie siedlisk dziko występujących gatunków roślin, grzybów oraz zwierząt, w tym dążenie do przywrócenia tradycyjnego sposobu użytkowania łąk i pastwisk (koszenie, spaszanie);
- 6) ochrona i kształtowanie zadrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem zadrzewień nadwodnych i śródpolnych;
- 7) restytucja lasów łęgowych wierzbowo - topolowych, szczególnie na obszarach o długim zaleganiu wód zalewowych;
- 8) propagowanie utrzymania urozmaiconej linii brzegowej cieków i rzek oraz tworzenie porośniętych bogatą szatą roślinną stref przybrzeżnych i utrzymanie ich jako naturalnego sposobu zabezpieczenia brzegu przed erozją;
- 9) uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce człowieka, w tym w gospodarce rolnej, leśnej, wodnej, rybackiej i turystyce;
- 10) ochrona starych odmian roślin użytkowych oraz ras zwierząt hodowlanych;
- 11) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego w sposób umożliwiający zachowanie walorów

przyrodniczych i krajobrazowych oraz wartości kulturowych, w szczególności przez: ochronę otwartej przestrzeni przed nadmierną zabudową, zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych, kształtowanie zalesień w sposób optymalny dla ochrony różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych, ochronę punktów, osi i przedpoli widokowych, usuwanie lub przesłanianie antropogenicznych elementów dysharmonijnych w krajobrazie;

- 12) dążenie do rewitalizacji zespołów zabudowy, w tym układów zabytkowych, propagowanie tradycyjnych cech architektury;
- 13) eliminowanie lub ograniczanie źródeł zagrożeń, w szczególności powietrza, wód i gleb, poprzez usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych, kształtowanie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej, promowanie sposobów gospodarowania gruntami, ograniczających erozję gleb.

**§ 5.** 1. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor i legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożone ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz.627, z późn.zm.<sup>2)</sup>);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 4, nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalni przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1. pkt 8, nie dotyczy obiektów lokalizowanych w obszarach wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin lub w ciągach istniejącej, legalnej zabudowy.

**§ 6.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.<sup>3)</sup>

<sup>1)</sup> Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz.U. z 2005 r. Nr 113, poz.954 oraz Nr 130, poz.1087.

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz.202, Nr 62, poz.552, Nr 113, poz.954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz.1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz.

- 3) 1399, Nr 169, poz. 1420 Nr 175, poz. 1458 i 1462 i Nr 180, poz. 1495.  
Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 52 Wojewody Chełmskiego z dn. 26 czerwca 1998 r. w sprawie Pawłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Chełm. Nr 10 poz. 88), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 153 tejże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy.

## **ZAŁĄCZNIK**

### **Opis granic Pawłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.**

Ustala się następujący przebieg granicy Obszaru.

Od północy Obszar obejmuje łąki i torfowiska położone w otoczeniu Kanału Wieprz-Krzna począwszy od granicy gmin Milejów i Siedliszcze w rejonie wsi Kolonia Chojeniec do łąk i zakrzewień w dolinie Kanału Mokrego. Granica Obszaru omija od strony zachodniej zwartą zabudowę wsi Romanówka i Chojno Nowe. Dalej biegnie północnym skrajem doliny Kanału Mokrego na wschód obejmując kompleks lasów wokół Pawłowa i dochodzi do wsi Krzywowola. Następnie biegnąc na południe wschodnią granicą lasu dochodzi do Aleksandrówki, gdzie po ominięciu od południa zwartej zabudowy wsi otacza łąki i zakrzaczenia sięgając na wschód do Kolonii Aleksandrówka, po czym przechodzi na zachód po północnej granicy zabudowy miejscowości Majdan-Stajne (fragment miasta Rejowiec Fabryczny), a następnie po południowym skraju łąk położonych wzdłuż cieku w stronę Pawłowa. W Pawłowie granica Obszaru obejmuje teren cmentarza oraz grunty położone na północ od niego, a następnie otaczając od zachodu teren zabudowy miejscowości Krasne dochodzi do linii kolejowej Chełm-Lublin w miejscowości Józefin. W kierunku zachodnim na odcinku 3,5 km linia kolejowa jest fragmentem granicy Obszaru. Następnie biegnie na północny zachód obejmując kompleks lasów wraz ze stawami i przylegającymi od południa i zachodu łąkami, następnie skręca na zachód biegnąc po południowej granicy doliny Kanału Mokrego dochodzi do miejscowości Zaolzie. Tam przyjmuje kierunek południowy włączając niewielkie kompleksy leśne, łąki i torfowiska leżące na zachód od miejscowości Wólka Kańska, Leszczanka, Kolonia Liszno, Toruń. Następnym fragmentem granicy jest fragment szosy Liszno-Borowica na odcinku Toruń - południowa granica kompleksu leśnego. Po wyjściu z lasu granica kieruje się na zachód, skrajem lasu, do doliny Wieprza po czym kieruje się na południowy wschód biegnąc po granicy pól i łąk dochodzi do granicy gmin Krasnystaw i Łopiennik Górny, którą biegnie na zachód. Po przekroczeniu rzeki Wieprz zawraca na północny zachód biegnąc południowo-zachodnią granicą doliny Wieprza do granicy gmin Trawniki i Łopiennik Górny. Tam skręca na wschód dochodząc do zachodniej granicy powiatu chełmskiego, którą biegnie na północ do miejscowości Kol. Chojeniec.

ROZPORZĄDZENIE NR 49  
WOJEWODY LUBELSKIEGO  
z dnia 28 lutego 2006 r.

w sprawie Chełmskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.<sup>1)</sup>) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Chełmski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej Obszarem obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

2. Chełmski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje teren o powierzchni 30 420 ha i położony jest w powiecie chełmskim, na terenie gmin: Siedliszcze, Wierzbica, Sawin, Ruda Huta, Chełm, Dorohusk, Kamień, Żmudź, Leśniowice, Miasto Chełm; w powiecie łączyńskim, na terenie gminy Cyców; w powiecie włodawskim, na terenie gmin Urszulin i Hańsk.

§ 2. Nadzór nad Obszarem sprawuje Dyrektor Zarządu Chełmskich Parków Krajobrazowych w Chełmie.

§ 3. Opis granic Obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów Obszaru:

- 1) tworzenie i ochrona korytarzy ekologicznych, umożliwiających migrację gatunków;
- 2) ochrona specyficznych cech krajobrazu Polesia Wołyńskiego: dolin rzecznych, w tym meandrów rzek, starorzeczy, naturalnych form rzeźby terenu, w tym krasu kredy piaszecznej, otwartego charakteru torfowisk, łąk i muraw ciepłolubnych;
- 3) zachowanie oraz poprawa stosunków wodnych poprzez ograniczanie nadmiernego odpływu wód, gospodarowanie zasobami wodnymi w sposób uwzględniający potrzeby ekosystemów wodnych i wodno-błotnych, zachowanie naturalnego charakteru rzek, cieków wodnych, zbiorników wodnych i starorzeczy, ochronę funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych, zachowanie lub przywracanie dobrego stanu ekologicznego wód;
- 4) zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, głównie poprzez zachowanie lub przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin, zwierząt lub grzybów;
- 5) ochrona łąk i pastwisk przed sukcesją naturalną oraz odtwarzanie siedlisk dziko występujących gatunków roślin, grzybów oraz zwierząt, w tym dążenie do przywrócenia tradycyjnego sposobu użytkowania łąk i pastwisk (koszenie, spasanie);
- 6) ochrona i kształtowanie zadrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem zadrzewień nadwodnych i śródpolnych;
- 7) propagowanie utrzymania urozmaiconej linii brzegowej cieków i rzek oraz tworzenie porośniętych bogatą szatą roślinną stref przybrzeżnych i utrzymanie ich jako naturalnego sposobu zabezpieczenia brzegu przed erozją;
- 8) uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce człowieka, w tym w gospodarce rolnej, leśnej, wodnej, rybackiej i turystyce;
- 9) ochrona starych odmian roślin użytkowych oraz ras zwierząt hodowlanych;

- 10) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego w sposób umożliwiający zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz wartości kulturowych, w szczególności przez: ochronę otwartej przestrzeni przed nadmierną zabudową, zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych, kształtowanie zalesień w sposób optymalny dla ochrony różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych, ochronę punktów, osi i przedpola widokowych, usuwanie lub przesłanianie antropogenicznych elementów dysharmonijnych w krajobrazie;
- 11) dążenie do rewitalizacji zespołów zabudowy, w tym układów zabytkowych, propagowanie tradycyjnych cech architektury;
- 12) eliminowanie lub ograniczanie źródeł zagrożeń, w szczególności powietrza, wód i gleb, poprzez usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych, kształtowanie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej, promowanie sposobów gospodarowania gruntami, ograniczających erozję gleb.

§ 5. 1. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor i legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.<sup>2)</sup>);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalni przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. Zakaz, o którym mowa w ust.1. pkt 8, nie dotyczy obiektów lokalizowanych w obszarach wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin lub w ciągach istniejącej legalnej zabudowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.<sup>3)</sup>

WOJEWÓDZA CHEŃSKI

*M. Złowicka*  
Wojewódzka Izba Ochrony Środowiska

ZARZĄD  
CHEŃSKICH PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH  
22-100 CHEŁM  
ul. H. Kamińskiego 6, tel 563-25-20  
tel 563-16-33  
-2-

**ZA ZGODNOŚĆ  
Z ORYGINAŁEM**

w/z DYREKTORA  
KONTROLNIK ZESPOŁU  
Administracji i Gospodarczego

*Włodzisław Holuk*  
Włodzisław Holuk  
Główny Specjalista

<sup>1)</sup> Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz.U. z 2005 r. Nr 113, poz.954 oraz Nr 130, poz.1087.

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001r. Nr 115, poz. 1229, z 2002r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz.202, Nr 62, poz.552, Nr 113, poz.954, Nr 130, poz.1087, Nr 132, poz.1110, Nr 163, poz.1362, Nr 167, poz.1399, Nr 169, poz.1420 Nr 175, poz.1458 i 1462 i Nr 180, poz.1495.

<sup>3)</sup> Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 50 Wojewody Chełmskiego z dn. 26 czerwca 1998 r. w sprawie Chełmskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Chełm. Nr 10 poz. 86), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz.880, z późn.zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art. 153 tejże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy.

Załącznik  
do rozporządzenia Nr 49  
Wojewody Lubelskiego  
z dnia 28 lutego 2006 r.

### Opis granic Chełmskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ustala się następujący przebieg granicy Obszaru.

Północna część granicy Obszaru zaczyna się przy granicy gmin Puchaczów i Cyców na północnym skraju doliny Świnki w rejonie miejscowości Stefanów i biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż północnego brzegu doliny Świnki, następnie skręcając na północny wschód, obejmuje kompleks leśny Abramówka (na północny wschód od Cycowa). Dalej obejmuje „Las Świerszczowski” z rezerwatem „Jezioro Świerszczów” oraz grunty wsi Kolonia Świerszczów i Przymiarki, a następnie kieruje się na północny zachód skrajem pół wsi Wielkopole, obejmuje użytki zielone w dolinie cieku spod Kalinówki i grunty wsi Seków oraz łąki i torfowiska wokół Jeziora Wereszczynskiego i dochodzi do granicy Poleskiego Parku Narodowego (PPN) przy odpływie Włodawki z Bagna Bubnów. Do Bagna Bubnów, będącego fragmentem Poleskiego Parku Narodowego przylegają od strony północnej 3 niewielkie enklawy Obszaru zlokalizowane w okolicach Józefina, Wojciechowa i Gatyski. Na odcinku do miejscowości Bartoszycha granica obszaru pokrywa się z południową granicą PPN (Bagno Bubnów). Od Bartoszychy granica Obszaru obejmuje (od północy, a dalej od wschodu) część Bagna Staw pozostającą poza Poleskim Parkiem Narodowym. Następnie biegnie północnym skrajem Lasu Petryłowskiego omijając przed tym lasem wschodnią część wsi Serniawy (od strony południowej). Następnie skręca na południe, omija po stronie zachodniej Petryłów, od wschodu okala kompleksy leśne koło Malinówki i Sawina oraz łąki „Baranowskie” i „Błota” po czym dochodzi do doliny Uherki. Otacza kompleks łąk i torfowisk położonych na północ od wsi Zarudnia i południe od Kol. Ruda i dochodzi do drogi Chełm-Ruda Huta. Droga biegnie w kierunku południowo-zachodnim do wsi Poczekajka, gdzie po około 400 m skręca na północny wschód i skrajem łąk dochodzi do drogi Ruda Huta-Świerze. Następnym odcinkiem granicy jest fragment drogi Świerze-Wólka Okopska- początkowo asfaltowej, a później gruntowej. Po przekroczeniu drogi Chełm-Dorohusk granica kieruje się drogą na południe do linii kolejowej Chełm-Dorohusk; w miejscu odgałęzienia bocznic kolejowej. Dalej skrajem łąk położonych na zachód od rampy kolejowej w sołectwach Teosin i Barbarówka obejmuje od wschodu i południa „Bagno Łopata” i omijając od zachodu Puszki, Stefanów, Pogranicze i Krzyżno dochodzi do kanału Kacap przecinając go w Skordiwie. Następnie kieruje się na południowy zachód, przecina dolinę Udału, po czym omijając od północy i zachodu zabudowę wsi Ksawerów biegnie po zachodniej granicy kompleksu leśnego położonego na północ od miejscowości Wołkowiany. Dalej od zachodu omija Wołkowiany oraz Żmudź i otacza dolinę Kanału Żmudzkiego aż po Wólkę Leszczańską. Obiera kierunek północny zachodnią granicą lasu Podlaski. Następnie od wschodu obejmuje wąską dolinę dopływu rzeki Krzywólka z łąkami, zakrzaczaniami i stawami, aż po jego część źródłiskową w okolicy wsi Leszczany. Od Leszczan granica przechodzi zachodnim brzegiem tej doliny ku północy, omija Haliczany i Wolawce, przecina szosę Chełm-Hrubieszów omijając od południa i wschodu zabudowania miejscowości Kamień. Dalej prowadzi na wschód północnym skrajem doliny Kacapu, omija zabudowania wsi Rudolfin i Kol. Rudolfin, skręca na północ, potem na zachód a dalej biegnąc po granicy pół i łąk a następnie drogą Pławanice-Kolonia Ignatów osiąga drogę Chełm-Dorohusk. Po przecięciu drogi granica biegnie na północ, a następnie na zachód skrajem gruntów ornych Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Srebrzyszczu. Dalej równoległe do drogi Srebrzyszcze-Koza Gotówka biegnie do Kolonii Okszów wyłączając zabudowania tej wsi z Obszaru. Od

wschodniego krańca Kolonii Okszów kieruje się na północny zachód w stronę kościoła w Okszowie. Stąd biegnie na zachód przez miejscowości Stańków do Horodyszcz. Dalej granica biegnie południowo-zachodnim skrajem łąk w dolinie Uherki omijając zabudowania wsi: Horodyszcz, Czulczyce oraz Sajczyce po stronie wschodniej. Następnie otacza łąki położone na południe i zachód od kompleksu leśnego „Borek”, po czym za cmentarzem w Sawinie obiera kierunek zachodni i omijając zwartą zabudowę Sawina dochodzi w rejon osiedla Laski. Dalej biegnie południowym skrajem leśnictwa Sawin pokrywając się z granicą Chełmskiego Parku Krajobrazowego. Następnie przechodzi na granicę gmin Sawin i Wierzbica, którą biegnie początkowo na zachód następnie na północ i 100 m przed Lepietuchą opuszcza granicę gmin, skręca na zachód, omija zabudowania Chylina po północnej stronie, od strony południowej obejmuje Las Chyliński i przylegające od południa łąki, przecina drogę Wierzbica-Wólka Tarnowska i biegnąc na zachód, potem na południe i południowy wschód otacza łąki, tereny podmokłe i stawy w dolinie Świnki włącznie z jej obszarem źródłowym. Następnie granica wraca ku zachodowi lewym (południowym) skrajem doliny Świnki przechodząc przez grunty wsi: Olchowiec, Helenów, KOLONIĘ Teresin, Kulik i Kol. Biesiadki. W Kol. Biesiadki otacza torfowisko będące pomnikiem przyrody po czym kieruje się na zachód przecinając szosę Wierzbica-Cyców. Następnie kieruje się na północny zachód do miejscowości Cyców I. Następnie granica biegnie na południowy zachód do miejscowości Głębokie gdzie północnym skrajem zabudowań tej wsi kieruje się na zachód, osiągając granicę gmin Puchaczów i Cyców w rejonie wsi Albertów II, a następnie tą granicą zmierza do punktu, w którym rozpoczęto opis przebiegu granic.

Z Chełmskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wyłączony jest obszar Poleskiego Parku Narodowego i Chełmskiego Parku Krajobrazowego.

## UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie z dniem 1 maja 2004 r. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz.880, z późn. zm.) istnieje konieczność dostosowania aktów prawa miejscowego do wymogów tej ustawy.

W szczególności należy uporządkować zakazy określone w rozporządzeniu zgodnie z art.24 ust.1 ww. ustawy.

1. Zakaz wymieniony w punkcie 2, dotyczący realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z takim zapisem w obszarze chronionego krajobrazu, utworzonym zgodnie z art.23 ust.1 m.in. ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, nie byłoby możliwości realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru. Chodzi tu przede wszystkim o zaplecze dla turystyki tj. ośrodki wypoczynkowe lub hotele, umożliwiające pobyt nie mniej niż 100 osób, poza obszarami miejskimi wraz z towarzyszącą infrastrukturą czy też stałe pola kempingowe lub karawaningowe, umożliwiające pobyt nie mniej niż 100 osób, trasy narciarskie oraz urządzenia towarzyszące. W związku z powyższym wprowadzono odstępstwo od zakazu.

2. Zakaz, wymieniony w punkcie 3, dotyczący likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych. Zapis art. 23, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nakłada obowiązek określenia ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów w obszarze chronionego krajobrazu. W związku z powyższym wprowadzono odstępstwo od zakazu umożliwiające wycinkę drzew lub krzewów w ramach ochrony ekosystemów m.in. muraw kserotermicznych, torfowisk, łąk.

3. Zakaz, wymieniony w punkcie 4, dotyczący wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. Zgodnie z takim zapisem, nie dopuszczone byłoby wydobywanie kopalin pospolitych, na które udzielono koncesji zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U.z 2005 r.Nr 228, poz.1947, z późn.zm.). W związku z powyższym wprowadzono odstępstwo od zakazu.

4. Zakaz, wymieniony w punkcie 8, dotyczący lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. Zgodnie z takim zapisem nie byłoby możliwe dopuszczenie uzupełniania zabudowy w obszarach istniejącej już zwartej zabudowy. W związku z powyższym wprowadzono odstępstwo od zakazu.

*M. Ziolkowski*

## Akcja "Gazety". Do Warszawy w 90 minut



■ Jacek Brzuszkiewicz 2009-01-25, ostatnia aktualizacja 2009-01-25 18:54:15.0

**Nie będziemy mieli autostrady. Budowa lotniska w Świdniku też niczego nie zmieni, bo tylko niektórzy będą mogli sobie pozwolić na luksus podróżowania samolotem do pracy w stolicy. Potrzebna nam szybka kolej do Warszawy**

Lublin dzieli od centrum Warszawy 177 km. Niedaleko. Jednak pociągi pospieszne pokonują tę odległość aż w dwie godziny i 40 minut. To wręcz nieprawdopodobne, ale tyle czasu zajmowała podróż koleją do stolicy w 1938 r.

Nie lepiej jest na ciasnej, zakorkowanej drodze warszawskiej. Podróż busem do centrum stolicy zajmuje blisko trzy godziny. Szybciej nie będzie, bo przynajmniej na razie nie powstanie tam autostrada. Problemy komunikacyjne powodują, że odległość do stolicy rośnie.

O potrzebie budowy szybkiej linii kolejowej do Warszawy mówili w grudniu goście zorganizowanej przez "Gazetę" debaty "Lublin 2020".

Zdaniem Andrzeja Miszczuka, profesora z Centrum Europejskich Studiów Regionalnych i Lokalnych Uniwersytetu Warszawskiego stolica "wysysa" najbardziej aktywnych mieszkańców Lublina. - Sytuacja ta może jednak ulec zmianie wraz z przełamaniem syndromu miasta "odciętego od świata". Najlepszym sposobem jest wykorzystanie połączenia kolejowego z Warszawą - przekonywał prof. Miszczuk.

Jego zdaniem skrócenie obecnego czasu dojazdu pociągiem z Lublina do Warszawy do 1-1,5 godziny spowoduje, że Lublin znajdzie się w strefie bezpośredniego oddziaływania stolicy. - Tyle czasu wielu mieszkańców Warszawy potrzebuje, by dostać się do pracy. W tej sytuacji atrakcyjność Lublina wzrosłaby dla tych, którzy chcą pracować w Warszawie, a mieszkać w Lublinie - argumentował profesor.

Zgodził się z nim architekt Bolesław Stelmach. - Szybka kolej miałaby dla Lublina znaczenie decydujące - choćby z tego względu, że nie da się pracować, prowadząc samochód, a jadąc pociągiem czemu nie.

By skrócić drogę z Lublina do Warszawy trzeba zmodernizować linię kolejową. - To znaczy wymienić szyny i podkłady kolejowe, by pociągi mogły rozwijać tam prędkość do 160 km/h - wylicza Małgorzata Kwiatkowska, rzecznik lubelskiego oddziału spółki Polskie Linie Kolejowe PKP. Dziś z prędkością 160 km/h pociągi jeżdżą jedynie po Centralnej Magistrali Kolejowej między Warszawą a Krakowem i Katowicami. Podróż na 300 kilometrowej trasie Warszawa-Kraków trwa tyle, co na prawie dwa razy krótszym odcinku między Lublinem a Warszawą.

Według wstępnych szacunków modernizacja 177 km odcinka torów kosztowałaby 700-800 mln euro. Objęłaby ona także budowę drugiej linii torów na 27-kilometrowym odcinku między Pilawą a Otwockiem (mazowieckie). Została ona zniszczona przez Niemców podczas wojny i z tego powodu ruch do dziś odbywa się tam tylko po jednym torze. Efekt jest taki, że część pociągów z Warszawy do Lublina nakłada drogi jeżdżąc aż przez Mińsk Mazowiecki.

Specjaliści nie mają wątpliwości, że w dobie kryzysu i rosnącej dziury budżetowej PKP nie znajdzie środków na modernizację lubelskiej linii kolejowej. Jednak remontując tory można skorzystać ze środków unijnych. Chodzi o pieniądze z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowiska 2007-2013. W 2007 r. modernizacja trasy kolejowej Warszawa-Lublin-Dorohusk, co prawda znalazła się w tym projekcie, ale jedynie na liście rezerwowej. Potem została z niej usunięta.

Musimy przekonać parlamentarzystów, by mimo podziałów politycznych stworzyli lobby, które przekona ministrów rozwoju regionalnego i infrastruktury, by lubelski projekt znalazł się na głównej liście POliŚ 2007-2013!

To się uda tylko wtedy, gdy włączymy się w to wszyscy. W "Gazecie" od piątku będziemy drukować apel popierający naszą akcję, pod którym będziecie się mogli podpisać. Wasze głosy poparcia trafią do przedstawicieli rządu, którzy będą decydować, które projekty znajdują się na liście POliŚ 2007-2013.

W lutym zorganizujemy wielką debatę promującą ideę szybkiej kolei do Warszawy. Oprócz postów i senatorów zaprosimy na nią przedstawicieli rządu i centrali Polskich Linii Kolejowych PKP.

We wtorek napiszemy o tym, jak zmieniłoby się życie mieszkańców Lublina i Lubelszczyzny, gdyby podróż do Warszawy trwała 90 minut

Jacek Brzuszkiewicz

Tekst pochodzi z portalu Gazeta.pl - [www.gazeta.pl](http://www.gazeta.pl) © Agora SA



**„Chełmskie Towarzystwo Prawidłowego Myślistwa”**  
**KOŁO ŁOWIECKIE NR 22 W CHELMIE**  
22-100 Chełm, ul. Mickiewicza 41, NIP 5631903352  
KONTO: PKO S.A. IO/Chełm Nr 78 1240 2223 1111 0000 3576 9381

Chełm 20 października 2009 rok

L.dz. 70/09-10

**Jacobs Polska Sp. z o.o.**

Dotyczy: Opinii na temat przejść dla zwierząt przez trasę kolejową w okolicach Ludwinowa i Kol. Roskosz.

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 8.09.2009 roku dotyczące opinii na powyższy temat Zarząd Koła Łowieckiego Ch.T.P.M. Koło Nr 22 w Chełmie uważa, że budowa przejść dla zwierząt przez drogi ekspresowe i tory kolejowe jest zasadne.

W związku z tym, lokalizacja przejść w okolicach Ludwinowa i kol. Roskosz jest najbardziej wskazana ponieważ zwierzyzna w tych miejscach migruje najczęściej ze względu na najbardziej sprzyjające warunki naturalne (zalesienie i zakrzaczenie w bezpośrednim sąsiedztwie torów kolejowych i drogi krajowej Nr 12).

W Państwa opracowaniu czytamy, że po wybudowaniu drogi ekspresowej Nr 12, natężenie ruchu na drodze krajowej się zmniejszy i to jest prawdą ale zwiększy się migracja zwierząt przez tę drogę oraz tor kolejowy.

Zdaniem Zarządu Koła budowa przejść dla zwierząt przez drogi i tory kolejowe jest wskazana i konieczna.

Należałoby poważnie zastanowić się nad wyborem rodzaju przejścia. Sugerujemy przejścia podziemne, których usytuowanie należałoby dogłębnie przeanalizować.

*Z wyrazami szacunku*

za Zarząd Koła

Dionizy Staffiński

Łowczy



CHEŁMSKIE  
TOWARZYSTWO  
PRAWIDŁOWEGO MYŚLISTWA  
Koło Łowieckie Nr 22  
22-100 Chełm